

Sygnatura akt II K 419/14

1 Ds. 1588/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2015r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora: Tomasza Błaszczyka z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 15 stycznia 2015 r. i 10 marca 2015r. w Ś., sprawy

R. K. (K.)

syna R. i D. z domu S.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w nieustalonym okresie czasu do dnia 15 stycznia 2014r. w Ś. w mieszkaniu przy ulicy (...), działając wbrew przepisom ustawy, posiadał substancje psychotropowe w postaci grzybów zawierających psylocynę, w ilości 1,48 grama netto oraz środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuane), w ilości łącznej 1,29 grama netto,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii:

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **R. K.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, przy czym ustala, że stanowi on wypadek mniejszej wagi, tj. popełnienia przestępstwa z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci środków odurzających i substancji psychotropowych, ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz 1 – 4, przechowywanych w magazynie Komendy Powiatowej Policji w Ś., zarządzając ich zniszczenie;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego **R. K.** kosztami postępowania, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie, w wysokości 714,12 zł i na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) wymierza mu opłatę w kwocie 100 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W styczniu 2014r. oskarżony R. K. przebywał w godzinach nocnych na koncercie w klubie (...) we W.. W tym dniu zakupił on od nieustalonej osoby środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste, w łącznej ilości 1,29 grama netto oraz substancje psychotropowe w postaci grzybów zawierających psylocynę w ilości 1,48 grama netto. Ziele konopi innych niż włókniste o kolorze zielonym znajdowało się w trzech przezroczystych woreczkach foliowych w ilości netto odpowiednio: 0,91g, 0,17g i 0,21g. Grzyby zawierające psylocynę, w postaci suszu o brązowym zabarwieniu, o wadze netto 1,48g, były umieszczone w osobnym zawiniątku z bezbarwnej folii. Całość narkotyków zakupionych przez oskarżonego była schowana w paczce po papierosach m-ki M..

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. K., k. 28 – 29, 94v – 95,

kserokopia protokołu przeszukania pomieszczeń mieszkalnych z 15.01.2014r., k. 9 – 11,

kserokopia protokołu użycia wagi, k. 12,

kserokopia protokołów użycia testera narkotykowego, k. 13 – 16,

kserokopia opinii z przeprowadzonych badań z zakresu chemii, k. 21,

opinia sądowo – toksykologiczna, k. 100 – 103,

protokół oględzin, k. 109.

Po koncercie R. K. wrócił do swojego mieszkania przy ul. (...) w Ś. i pozostawił tam zakupione narkotyki.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. K., k. 28 – 29, 94v – 95,

kserokopia protokołu przeszukania pomieszczeń mieszkalnych z 15.01.2014r., k. 9 – 11.

Podczas pobytu oskarżonego w N. w dniu 15 stycznia 2014r., funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w Ś., dokonali przeszukania pomieszczeń należących do R. K.. Będąca wówczas w mieszkaniu żona oskarżonego J. K., próbowała ukryć należące do niego narkotyki, wyrzucając je do kosza na śmieci.

Dowód:

zeznania świadka P. R., k. 5, 95,

kserokopia protokołu przeszukania pomieszczeń mieszkalnych z 15.01.2014r., k. 9 – 11.

Oskarżony R. K. ma 30 lat, jest żonaty, posiada dziecko w wieku 3 lat. R. K. pracuje jako logistyk w firmie (...) w B., uzyskując miesięcznie 2000 zł. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. R. K. nie był karany sędownie za przestępstwa. Wobec oskarżonego toczyła się przed Sądem Rejonowym w Środzie Śląskiej sprawa o czyn z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 10 marca 2015r. o przeciwdziałaniu narkomanii, sygn. akt II K 350/12, która zakończyła się prawomocnym wyrokiem warunkowo umarzającym postępowanie z dnia 26.10.2012r.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego R. K., k. 28 – 29, 94v – 95.

informacja z K., k. 40, 80.

R. K. w toku całego postępowania przyznał się do zarzucanego mu czynu, przy czym podniósł, że zamierzał kupić wyłącznie marihuanę i nie zdawał sobie sprawy tego, że wśród nabytego przez niego suszu znajdują się grzyby zawierające psylocynę.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie sąd oparł się na zeznaniach świadka P. R., który przedstawił spójną i konsekwentną relację na poszczególnych etapach postępowania. Sąd wziął także pod uwagę zgromadzone w sprawie dowody o charakterze materialnym, wymienione w pierwszej części uzasadnienia. Sąd dał im wiarę jako w pełni wypełniającym wymogi stawiane takim dowodom oraz nie znajdując podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Odnosząc się z kolei do wyjaśnień oskarżonego, sąd ocenił je w większości jako przydatne w zakresie odtworzenia stanu faktycznego w sprawie. Sąd jako niewiarygodną uznał jednakże tę część relacji oskarżonego, w której stwierdził on, że nie zdawał sobie sprawy z charakteru części zakupionych substancji, gdyż ich nie oglądał, odkładając od razu do szuflady. Zdaniem sądu twierdzenia oskarżonego we wskazanym zakresie nie dają pogodzić się z zasadami doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania. Oskarżony dokonując zapłaty za narkotyki, niewątpliwie zapoznał się z tym co kupił, choćby po to, aby sprawdzić czy nie został oszukany przez sprzedającego. Powyższe zachowanie pozostaje normą wśród wszystkich kupujących, a tym bardziej w przypadku osób nabywających środki odurzające i substancje psychotropowe, których obrót i posiadanie są zabronione.

Ustalając sprawstwo i winę oskarżonego R. K. w zakresie zarzucanego mu czynu, sąd uznał, że wyczerpuje on znamiona występkę z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Odnosząc się do strony przedmiotowej czynu oskarżonego wskazać należy, że nie budziło żadnych wątpliwości to, że R. K. wbrew przepisom ustawy posiadał substancje psychotropowe w postaci grzybów zawierających psylocynę oraz środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuanę). Powyższe jednoznacznie wynika z przeprowadzonej w sprawie opinii z zakresu chemii. Ustalając posiadanie przez oskarżonego substancji psychotropowych i środków odurzających, sąd poza aspektem rodzajowym zatrzymanego materiału, miał na uwadze także aspekt ilościowy. Mianowicie gramatura posiadanych przez oskarżonego narkotyków, była wystarczająca do tego aby wywołać efekt odurzenia. W przypadku grzybów zawierających psylocynę, wskazuje na to wyraźnie opinia sądowno-toksylogiczną UM we W.. Z kolei w przypadku ziela konopi innych niż włókniste o wadze 1,29 gram, opisany skutek jest powszechnie znany i znajduje potwierdzenie m.in. w zwyczajowej porcji handlowej opisanego środka, wynoszącej 1 gram.

Ustalając posiadanie przez oskarżonego ziela konopi innych niż włókniste oraz grzybów zawierających psylocynę, sąd nie stwierdził aby sprzeciwiał się temu sposób przeprowadzenia czynności przeszukania pomieszczeń mieszkalnych oskarżonego, podczas którego doszło do ujawnienia wskazanych substancji. Jak wynika z protokołu przeszukania z dnia 15.01.2014r. oraz zeznań świadka P. R. zatrzymane substancje wraz z ich opakowaniami po zważeniu i zbadaniu testerem narkotykowym zostały zabezpieczone do kopert depozytowych. Obecna przy tych czynnościach żona oskarżonego - J. K., nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń co do przeprowadzonych czynności. Mając powyższe na uwadze wskazać należy, że opisanie barwy suszu roślinnego zabezpieczonego w kopercie depozytowej nr (...) jako zielonego – tak jak w przypadku pozostałych zatrzymanych substancji, było wynikiem niedopatrzienia, bądź pomyłki, co zweryfikowały przeprowadzone w toku rozprawy oględziny.

Przypisując R. K. popełnienie występkę z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, sąd uznał, że obejmował on swoim zamiarem to, że nabywa środki odurzające bądź substancje psychotropowe i chciał tego. W tym zakresie podnoszona przez oskarżonego kwestia, że zamierzał kupić wyłącznie marihuanę nie ma znaczenia. Ponadto oskarżony po dokonaniu zakupu niewątpliwie zorientował się, że w jednym z woreczków jest inna substancja niż ziele konopi innych niż włókniste, a mimo to ją zatrzymał. Oskarżony w przeszłości obcował już z suszem marihuany, znał jej wygląd i zapach, i był zdaniem sądu w stanie odróżnić ją od suszu w postaci grzybów zawierających psylocynę.

Sąd dokonał zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu, ustalając że popełnione przez niego przestępstwo wyczerpuje ustawowe znamiona występku z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Przyjmując że czyn oskarżonego stanowi wypadek mniejszej wagi, sąd miał na uwadze rodzaj posiadanych przez niego środków odurzających i substancji psychotropowych, stanowiących tzw. miękkie narkotyki oraz ich ilość, która była niewielka. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie był znaczny, przy czym kształtował się on jednocześnie na poziomie wyższym niż znikomy. Dokonując powyższego ustalenia, sąd miał na uwadze przede wszystkim motywację oskarżonego, który pomimo prowadzenia wobec niego w przeszłości postępowania karnego o taki sam występki, nie zmienił swojego zachowania i po raz kolejny wszedł w posiadanie narkotyków.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę grzywny za przypisane mu przestępstwo, baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna wobec niego osiągnąć.

Sąd wziął pod uwagę dyrektywę sądowego wymiaru kary, iż najpierw należy rozważyć możliwość zastosowania środka najłagodniejszego i dopiero w przypadku, gdyby środek ten nie był wystarczający z punktu widzenia celów kary określonych w art. 53 k.k., stosować ewentualnie środek surowszy. Sąd uznał, że orzeczenie w stosunku do oskarżonego kary grzywny, będzie wystarczające do osiągnięcia wobec niego celów kary. Do powyższej konstatacji skłoniły sąd, okoliczności popełnionego przez niego czynu, a w szczególności ilość i rodzaj posiadanych narkotyków, jak też jego warunki osobiste. Sąd uznał, za karę adekwatną wobec oskarżonego, jest kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych i karę taką mu wymierzył. Określając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł, sąd miał na uwadze treść art. 33 § 3 k.k., zgodnie z którym ustalając stawkę dzienną, sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. W ocenie sądu ustalona wysokość stawki dziennej grzywny czyni zadość wskazanym w art. 33 § 3 k.k. wytycznym, i pozostaje w związku z możliwościami zarobkowymi oskarżonego.

Sąd w pkt II części dyspozytywnej wyroku, kierując się treścią art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci środków odurzających i substancji psychotropowych, zarządzając ich zniszczenie.

Na podstawie art. 627 k.p.k. sąd obciążył oskarżonego R. K. kosztami postępowania, a w tym zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania uzasadnione wydatki, obliczone zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz.U. 2003 r. nr 108 poz. 1026), w części związanej z jego sprawą. Na łączną kwotę zasądzoną od oskarżonego z tego tytułu w wysokości 714,12 zł składała się kwota: 70 zł – dwukrotnej informacji z K. (50 zł za pierwsze zapytanie, 20 zł za drugie zapytanie w drodze elektronicznej), połowa ryczałtu za doręczenia w toku postępowania przygotowawczego – 10 zł, połowa ryczałtu za przechowywanie dowodów – 20 zł, ryczałt za doręczenia w toku postępowania sądowego – 20 zł, koszt opinii Laboratorium Kryminalistycznego – 594,12 zł. Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. 1973 r. Nr 27 poz. 152 z późn. zm.) sąd wymierzył oskarżonemu R. K. opłatę w wysokości 100 zł, co stanowi 10% wymierzonej mu kary grzywny. Rozstrzygając o kosztach sądowych, sąd miał na uwadze aktualną sytuację materialną oskarżonego, który osiąga stałe dochody, w wysokości umożliwiającej mu pokrycie kosztów sądowych.

SSR Radosław Gluza